

Juoksuaskeleideni äänet kantautuivat kauas täällä kivisessä, autiossa kaupungissa. Raskas hengitykseni ja hien haju houkuttelisivat paikalle muitakin. Oli päästävä pois täältä, ennen kuin olisi liian myöhäistä. Huomasin silmäkulmassani liikettä. Käännähdin vaistomaisesti katsomaan tummaa varjoa, joka liikkui nopeammin kuin ihminen. Syöksähdin kovalle maankamaralle kun heittoveitsi viskattiin kohti minua. - Ei tule onnistumaan! huusin pimeyteen. Sain vastauksekseni vastenmielistä murinaa, joka sai käteni kananlihalle. Pyrähdin uudelleen juoksuun, mutta törmäsin johonkin massiiviseen ja kovaan. Liki kaksimetrinen ihmissusi virnuili minua, kun kompastelin takaisin pystyyn. Pyyhkäisin muutaman letiltä karanneen suortuvan pois kasvoiltani, esitin huoletonta. Liikahdimme molemmat miltein yhtenä miehenä, hän eteenpäin, minä taaksepäin. - Chris haluaa tavata sinut, susimies tokaisi ja tempaisi minut syliinsä. Pyristelin raivostuneena; minuahan ei kanniskeltaisi kuin pahaista lasta! Epäonnekseni minun puolikeijun voimani eivät riittäneet täysikasvuista ihmissutta vastaan. Yli-inhimillisen nopeasti hän kantoi minut takaisin, paikkaan josta olin niin kovasti yrittänyt paeta. Pakkoavioliitto ihmissusien johtajan kanssa ei ollut kuulunut suunnitelmiini! Liian nopeasti saavuimme perille, ja Erik tuuppasi minut sisään kylän suurimpaan rakennukseen, joka sattui kuulumaan Chrisille. - Nanna, tule tänne, kuului majan perukoilta. Rohkeuteni keräten astelin pois valoisasta oviaukosta. Ehdin ottaa vain kolme askelta, ennen kuin suuri kämmen läjähhti poskelleni. Putosin kovaksi tamppaantuneelle maalattialle, poskeeni sattui, kun kömmin pystyyn. Yritin lyödä takaisin, mutta hän otti kiinni kädestäni ja veti itseään vasten. Vihaisena astuin askeleen taaksepäin uroksen lämpimän ruumiin huomasta. - Tee tuo vielä kerran, niin saat huomata ettei käden menettäminen ole kovin mukavaa! sähähdin myrkyllisellä äänellä, mutta hän vain nauroi pilkallisesti. - Luuletko, että minusta on hauskaa paimentaa sinua? Minulla on muutakin tekemistä, kuin etsiskellä kuritonta morsiotani! Chrisin äänessä oli kyyninen sävy. - Mikset sitten anna minun lähteä? huusin raivostuneena. Hän ei vastannut, vaan suuteli minua tulisesti. Iskin häntä kaikin voimin nyrkilläni, sillä ei ollut mainittavaa vaikutusta, vaikka hän päästikin irti minusta. - Älä koske minuun, jos haluat pitää komeat kasvosi ennallaan! Käännyin kannoillani ja ehdin ovelle asti, ennen kuin hän otti kiinni minusta ja raahasi takaisin. Potkin, purin ja löin Chrisiä kaikilla voimillani, mutta hän sai sidottua minut tuoliin. Sanaakaan sanomatta hän jätti minut yksin. Yritin pyristellä irti, kunnes myönsin tappioni ja jäin odottamaan miehen paluuta. Kurkkuni tuntui kuivalta kuin autiomaan hiekka- olin kuolemanväsynyt. Päivä ehti laskea mailleen, ennen kuin ihmissuteni palasi. Harmikseni mukana oli minun isäni ja Chrisin isä, kaikki näyttivät vihaisilta. Tiesin jo valmiiksi joutuvani vaikeuksiin, olinhan yrittänyt paeta heidän tahtoaan uhmaten. Rikoin painostavan hiljaisuuden kysymällä; saisinko vettä. Heti aloitti isäni huutamaan minulle, sanoja ja kirouksia säästämättä. Hänen takanaan seiso Chris isänsä vieressä. - Sinut pitäisi ruoskituttaa tästä hyvästä, mutta lauman päällikkö on pyytänyt minua armahtamaan sinut. Sinun pitäisi olla iloinen näin hyvästä naimakaupasta, eikä nolata minua tottelemattomuudellasi! Rakas isäni piti minulle luennon vaimon velvollisuuksista, enkä voinut olla punastumatta, kun tuli puhe yöllisistä velvollisuuksistani. Lopulta hän lakkasi läksyttämästä minua, ja oli toisten vuoro. Chrisin isä ilmoitti, ettei pura kihlausta, kunhan isäni pitäisi huolen ettei tämä toistuisi. Hymyilin tämän kuullessani, kukaan ei voisi estää minua! Näin Chrisin katsovan minua sivusilmälläni epäilevästi. Hän sanoi jotain isälleen matalalla äänellä. Hänen isänsä katsoi minuun ja lisäsi; pidettäköön häntä joko sidottuna tai teljettynä jonnekin, estääksemme mahdollisen pakenemisen. Hymyni hyytyi ja huudahdin:- minähän en moiseen suostu! Ette voi pitää minua loppu elämäni kahleissa ja voitte olla varmoja, että karkaan heti kun huomionne herpaantuu! - Nanna-rakas, päästämme sinut vapaaksi, tuleva appeni kertoi, heti hääyönnne jälkeen. Järkyttyneenä kysyin, mitä hän mahtaa sillä tarkoittaa. - En haluaisi olla

ensimmäinen joka kertoo sinulle keijujen tai tässä tapauksessa puolikeijujen lisääntymisestä. Tottahan sinä tiedät, että keijunaiset tulevat todella helposti raskaaksi. Sitä ei oltu tarkoitettu kysymykseksi, mutta vastasin silti:- kukaan ei ole viitsinyt mainita asiasta minulle. Tuli hiljaisuus, odotin aina niin sanavalmiin isäni tokaisevan jotain puolustukseksi. Lopulta rikoin rauhan tokaisemalla; ja minähän voin olla poikkeus. Chrisin isä pudisteli päätään; tässä maailmassa ei ole poikkeuksia. Mulkoilin heitä myrtyneenä, isäni kääntyi jo lähteäkseen, ajatteli asian olevan loppuun käsitelty. Päätin käyttää viimeisen oljenkorteni. Annoin ryhtini lysähtää ja niskan taipua alistuneen näköisesti. Yritin ajatella kaikkein surullisimpia asioita, kuten kuolleita vauvoja, äitini hautaamista, ensimmäistä tappoani. Kyyneleet kihosivat silmiini, lähtivät hiljalleen valumaan poskiani pitkin. Nostin päätäni ja nyhykäisin. Isä kääntyi katsomaan järkyttyneenä minua, joka ei koskaan itkenyt. Yritin sopertaa säälittävällä äänellä, että tekisin mitä tahansa välttääkseni avion. Vetosin siihen, että olin vasta 17 ja menettänyt äitini äskettäin. Isä katsoi minuun tyrmistyneenä, Chris epäuskoisena ja hänen isänsä vain säälivästi. Tajusin, etten saisi ketään puolelleni sillä tavoin. Sylkäisin heidän jalkoihinsa ja huusin itkunsekaisella äänellä tappavani itseni, jos he pakottaisivat minut avioitumaan. Tuijotin heitä murhaavasti, ensimmäisenä liikkui isäni. Pääni heilahti voimakkaasti oikealle, kun hän löi minua vihoissaan. - Vielä minä sinut opetan käyttäytymään! Tämä ei ollut toivomani vaikutus, mutta niin tyyppillinen isälleni. Hän olisi varmaan hakannut minua enemmän, mutta Chris esti sen. - En kaipaa sinun apusi, sihahtin hänelle. Ihmissusi kohautti olkapäitään, ja lähti pois. Samoin tekivät hänen isänsä ja omani. Jäin yksin pimeään, isän sammutettua kynttilät. Jatkuu seuraavassa osassa.